

LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS MINISTERIJA ŠILUMOS SEKTORIAUS STRATEGIJA

Strateginis tikslas šilumos ūkio srityje – nuoseklus ir subalansuotas centralizuoto šilumos tiekimo sistemų atnaujinimas (optimizavimas), užtikrinantis efektyvų šilumos vartojimą, patikimą, ekonomiškai patrauklų (konkurencingą) tiekimą ir gamybą, sudarantis galimybę diegti modernias ir aplinkai palankias technologijas, naudojančias vietinius ir atsinaujinančius energijos išteklius, užtikrinantis sistemos lankstumą ir palankią terpę investicijoms.

Šilumos ūkio srities tikslai ir uždaviniai:

1 tikslas – mažinti šilumos energijos kainas ir aplinkos taršą, šilumos energijai gaminti naudojamo kuro balanse teikiant pirmenybę atsinaujinantiems ir (ar) vietiniams ištekliams.

Uždaviniai:

- siekiant didinti vietinės konkurencingos elektros energijos gamybos apimtį, skatinti didelio naudingumo kogeneraciją;
- mažinti šilumos energijos gamybos įrenginių taršą ir užtikrinti atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių technologijų plėtrą;
- nustatyti skaidrias centralizuoto šilumos tiekimo sistemų plėtros planavimo ir reguliavimo taisykles.

2 tikslas – mažinti šilumos energijos perdavimo nuostolius.

Uždavinys – modernizuojant nusidėvėjusius šilumos energijos perdavimo tinklus, užtikrinti patikimą ir kokybišką šilumos energijos perdavimą.

3 tikslas – skatinti prekybą energijos išteklių biržoje.

Uždavinys – diversifikuoti vietinių ir atsinaujinančių energijos išteklių gamybą.

Šilumos ūkio sritis Lietuvoje bus toliau plėtojama vadovaujantis šiais principais:

- *skaidrumo* – užtikrinti, kad šilumos tiekimo veikla būtų valdoma efektyviai, skaidriai ir nediskriminuojant šilumos ūkio rinkoje veikiančių subjektų ir jos naudotojų, įskaitant energijos išteklių įsigijimą skaidriausiu ir konkurencingiausiu būdu, užtikrinant mažiausius kaštus galutiniam vartotojui;
- *konkurencingumo* – racionalus investicijų, reikalingų patikimam vartotojų aprūpinimui aplinkos neteršiančia šiluma už priimtina kainą, panaudojimas, užtikrinantis centralizuoto šilumos tiekimo gebėjimą konkuruoti su alternatyviais aprūpinimo šiluma būdais;
- *efektyvumo* – reguliavimo principų įtvirtinimas, skatinantis centralizuoto šilumos tiekimo įmonių sistemose techninių ir vadybinių sprendimų diegimą, užtikrinantį patikimą ir mažiausių kaštų šilumos tiekimą galutiniam vartotojui;
- *pažangumo* – sistemos pritaikymas diegiant skirtingas, aplinkai palankias ir kainos atžvilgiu konkurencingas inovatyvias technologijas šilumos energijos gamybos, tiekimo ir vartojimo grandyse.

Vykdam šilumos ūkio srities Lietuvoje plėtrą, bus siekiama, kad:

- iki 2020 metų iš atsinaujinančių ir vietinių energijos išteklių pagaminta centralizuotai tiekama šiluma sudarytų 70 proc. visos centralizuotai tiekiamos šilumos;
- iki 2030 metų iš atsinaujinančių ir vietinių energijos išteklių pagaminta centralizuotai tiekama šiluma sudarytų 90 proc. visos centralizuotai tiekiamos šilumos;
- iki 2050 metų iš atsinaujinančių ir vietinių energijos išteklių pagaminta centralizuotai tiekama šiluma sudarytų iki 100 proc. visos centralizuotai tiekiamos šilumos ir ne mažiau kaip 90 proc. miestuose esančių pastatų būtų aprūpinama šiluma iš centralizuoto šilumos tiekimo sistemų.

Paskutinė atnaujinimo data: 2018-12-31

SEKTORIAUS VEIKLA

Šalies centralizuoto šilumos tiekimo sistema yra neatskiriama sudedamoji bendro energetikos sektoriaus dalis, technologiniais ir energijos srautų ryšiais glaudžiai susijusi su elektros energetikos sistema, kuro tiekimo ir kitomis sistemomis.

Šilumos ūkio srities dalyviai:

- Šilumos gamintojai;
- Šilumos ir karšto vandens tiekėjai;
- Šilumos ir karšto vandens vartotojai.

Centralizuotą šilumos tiekimo sistemą sudaro:

- Šilumos šaltinis, kuriame gaminama šiluma;
- Šilumos tiekimo tinklai, kuriais šilumnešis (termofikacinis vanduo, karštas vanduo arba garas) iš šilumos šaltinio tiekia šilumą vartotojams;
- Šilumos punktai, įrengiami vartotojų pastatuose;
- Pastatuose esančios šildymo ir karšto vandens sistemos.

Šilumos gamyba grindžiama šilumos gamintojų konkurencija. Siekiant užtikrinti konkurenciją tarp šilumos gamintojų, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija tvirtina Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvadą, privalomą visiems asmenims, kurie verčiasi energetikos veikla šilumos energijos sektoriuje, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų.

Nepriklausomas šilumos gamintojas – asmuo, gaminantis šilumą ir (ar) karštą vandenį ir parduodantis juos šilumos tiekėjui pagal šilumos pirkimo–pardavimo sutartį.

Šilumos tiekimas – centralizuotai pagamintos šilumos pristatymas ir pardavimas šilumos vartotojams. Šilumos tiekėjas tiekia šilumą vartotojams pagal pirkimo–pardavimo sutartis, valdo ir eksploatuoja šilumos perdavimo tinklą. Šilumos tiekėjas užtikrina patikimą, saugų ir mažiausiomis sąnaudomis pagrįstą šilumos tiekimą iki pastato įvado. Savivaldybė, remdamasi šilumos ūkio specialiuoju planu, organizuoja šilumos tiekimą šilumos vartotojams pagal jų poreikius patalpoms šildyti, vėdinti ir karštam vandeniui ruošti. Šilumos tiekėjas privalo turėti šilumos tiekimo licenciją. Licencijų išdavimo tvarką ir taisykles tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Licencijas šilumos tiekėjui, tiekiančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, atsižvelgdama į savivaldybės institucijos rekomendacijas, išduoda, jų galiojimą sustabdo, panaikina ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija. Licencijas mažiau šilumos tiekiančiam tiekėjui išduoda, sustabdo, panaikina ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja savivaldybės institucija.

Karšto vandens tiekimas – centralizuotai paruošto karšto vandens pristatymas ir pardavimas karšto vandens vartotojams. Karšto vandens tiekėjai tiekia karštą vandenį vartotojams pagal pirkimo–pardavimo sutartis. Karšto vandens ruošimo ir tiekimo veikla veikia konkurencijos sąlygomis, todėl vartotojai patys gali pasirinkti karšto vandens tiekėją ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdą.

Šiuo metu yra trys galimi apsirūpinimo karštu vandeniu būdai:

- Centralizuotai paruošto karšto vandens pirkimas iš karšto vandens tiekėjo;
- Šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimas iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti pirkimas iš geriamojo vandens tiekėjo;
- Individualus karšto vandens ruošimas, naudojant kitus energijos šaltinius (dujas, elektrą, kietąjį kurą) geriamajam vandeniui pašildyti iki higienos normomis nustatytos temperatūros.

Karšto vandens ruošimas ir tiekimas grindžiami konkurencija vartotojams pasirenkant karšto vandens tiekėją ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdą. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija ir savivaldybių institucijos numato priemones konkurencijai karšto vandens ūkyje skatinti ir užtikrina jų įgyvendinimą.

Šilumos ir karšto vandens vartojimas

Šilumos vartotojas (vartotojas) – juridinis ar fizinis asmuo, kurio naudojami šildymo prietaisai nustatyta tvarka prijungti prie šilumos perdavimo tinklų ar pastatų šildymo ir karšto vandens sistemų.

Buitinis šilumos vartotojas – fizinis asmuo, perkantis šilumą ir (ar) karštą vandenį savo buities reikmėms.

Šilumos ir karšto vandens tiekėjas atsako už sutartyse nustatytos kokybės šilumnešio pristatymą šilumos vartotojams iki tiekimo–vartojimo ribos. Sutartys su vartotoju turi atitikti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių vartojimo sutarčių sudarymą, nuostatas. Šilumos vartotojai atsiskaito su šilumos tiekėju už sunaudotą šilumą pagal šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenis. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai informuoja vartotojus apie teikiamas paslaugas, paslaugų teikimo sąlygas, paslaugų kainas, prijungimo prie sistemų kainas bei sąlygas ir numatomus sutarčių sąlygų pakeitimus.

ŠILUMOS TAUPYMAS: KĄ PRIVALO ATLIKTI ŠILDYMO IR KARŠTO VANDENS SISTEMŲ PRIŽIŪRĖTOJAS?

Daugeliui gyventojų atrodo, kad jų gaunamose sąskaitose už šilumą nurodytos sumos nepagrįstai didelės, o teikiamų paslaugų kokybė toli gražu nėra tokia, kokios tikimasi. Galima rasti įvairių tokios situacijos priežasčių. Ne kiekvienas žino, kad už daugelį jų atsakingas gyventojų pasirinktas šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemų prižiūrėtojas.

Kalti gali būti vėjo perpučiami gyvenamieji namai, už kurių techninę būklę atsakingi gyventojai arba jų pasirinktas administratorius. Dėl išaugusių sąskaitų gali būti kalti ir kaimynai, deklaruojantys neteisingus (mažesnius) karšto vandens skaitiklių rodmenis, savavališkai rekonstruojantys inžinerines sistemas, įrengiant papildomus radiatorius, nestandartinius „gyvatukus“ ar vonios grindų šildymą, ir taip išbalansuojantys šildymo ir karšto vandens tiekimą. Dar viena priežastis – prasta vidaus šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemų būklė. Už jų techninę priežiūrą, kaip ir už nesąžiningų gyventojų kontrolę, yra atsakingas gyventojų pasirinktas prižiūrėtojas.

Visi suprantame, kad įvairūs prietaisai ar įrenginiai tinkamai neprižiūrimi ilgai nefunkcionuoja. Juos reikia eksploatuoti pagal instrukcijų reikalavimus. Toks principas taikytinas ir gyvenamojo namo šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemoms ir šilumos mazgui (paprastai esančiam rūsyje). Tai, kaip prižiūrimi šie įrenginiai, atspindi ir gyventojų gaunamose sąskaitose. Taigi, ką privalo nuveikti prižiūrėtojas, kad šios sąskaitos būtų kuo mažesnės?

Prižiūrėtojo teises, pareigas ir atsakomybę reglamentuoja Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklės (toliau – Taisyklės), nustatančios, kokius darbus jis turi atlikti ruošdamasis šildymo sezonui.

Itin dažnai gyventojams rūsiuose į akis krenta varvantys šildymo ir karšto vandens tiekimo vamzdynai. Todėl patys pirmieji prižiūrėtojo uždaviniai yra prakiurusių vamzdynų atkarpų keitimas, nesandarių jungčių šalinimas, įvairių sklendžių keitimas ir vamzdynų izoliacijos tvarkymas. Izoliacijos tvarkymas – vienas svarbiausių darbų. Neizoliuoti karšti vamzdžiai į patalpas išskiria daug šilumos, kuri šildo tik negyvenamą rūšį, bet didina bendrą pastato sueikvojamos šilumos kiekį. Šis faktas ypač svarbus ir vasarą, nes tuomet būtina taikyti dalines priemones, kurios sumažintų galimą „gyvatuko“ mokesčio padidėjimą šiuo metų laiku. Tam visų pirma reikia tinkamai izoliuoti karšto vandens tiekimo vamzdynus, nustatyti juose cirkuliuojančio vandens optimalų kiekį, naktį sumažinti karšto vandens (tuo pačiu ir „gyvatuko“) temperatūrą ir panašiai. Atlikus visus šiuos darbus, galima sutaupyti iki 5 proc. šilumos.

Prižiūrėtojui subalansavus gyvenamojo namo šildymo sistemą, šilumos pasiskirstymas pastate tampa tolygus. Nebeturėtų pasitaikyti atvejų, kad viename daugiabučio aukšte šiluma tiesiog dusina, kitame – beveik žvarbu. Tam reikia nustatyti tinkamą automatizuoto šilumos punkto cirkuliacinio siurblio greitį ir šildymo sistemoje užtikrinti optimalų radiatoriuose cirkuliuojančio

karšto vandens kiekį. Taip prižiūrėtojas įgyvendintų Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklių reikalavimą (138.14 p.) užtikrinti tolygų visų pastato butų šildymą palaikant juose nustatytą 18 laipsnių vidaus temperatūrą.

Dažnai gyventojai net ir žinodami, kad kaimynai savivaliauja keisdami buto šilumos įrenginius, nesiima jokių veiksmų. Visų pirma todėl, kad nežino, kokias institucijas turėtų informuoti apie pažeidimus. Dalies gyventojų įrengiami papildomi radiatoriai, nestandartiniai „gyvatukai“ ar grindinis vonios šildymas trukdo palaikyti komfortišką temperatūrą kaimynų butuose. Taip atsitinka todėl, kad į pastarųjų radiatorius nebepatenka projekte numatytas šilumos kiekis. Tai lemia žemesnę patalpų oro ar tiekiamo karšto vandens temperatūrą. Taisyklėse toks atvejis taip pat yra numatytas. Visų pirma įtaręs, kad šildymo sistema buvo išbalansuota, veiksmų turėtų imtis prižiūrėtojas. Kontroliuodamas gyventojus, savavališkomis įrenginių rekonstrukcijomis išbalansuojančius šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemas, prižiūrėtojas turi teisę apžiūrėti privatiems savininkams priklausančių butų įrenginių būklę. Apie būsimą apžiūrą gyventojai turi būti įspėti raštu, ne vėliau kaip prieš 24 valandas (Taisyklių 136.4 punktas).

Pasitaiko ir tokių sukčiavimo atvejų, kai dalis gyventojų savo karšto vandens skaitiklius sureguliuoja taip, kad jų rodmenys būtų mažesni, nei turėtų būti. Tokiu atveju, už tą dalį karšto vandens, kuris faktiškai buvo suvartotas, tačiau nebuvo deklaruotas, moka kaimynai. Būtina žinoti, kad ir skaitiklių būklę bei rodmenis prižiūrėtojas turi teisę patikrinti. Taip jis gali užkirsti kelią nesąžiningai veiklai ir apsaugoti kitų butų savininkus nuo nuostolių (Taisyklių 136.5 punktas).

Gyventojai, kas mėnesį su prižiūrėtoju (ar namų administruojančia įmone) atsiskaitydami už šilumos ir karšto vandens sistemų priežiūrą, gali ir privalo reikalauti, kad visi darbai būtų atlikti kokybiškai. Kaip jau minėta, vien tinkamos pastato vamzdynų techninės būklės palaikymas sutaupo iki 5 proc. suvartojamos šilumos kiekio.

Jei gyventojai nusprendžia, kad darbai atliekami nekokybiškai, prižiūrėtojas turėtų būti keičiamas. Tam reikia daugiau kaip pusės namo gyventojų raštiško pageidavimo.

Už namų vidaus šildymo ir karšto vandens tiekimo sistemų – butų savininkų nuosavybės – priežiūrą atsakingą prižiūrėtoją gyventojai turėtų rinktis vadovaudamiesi priežiūros darbų kainos ir kokybės kriterijais. Jo veiklą kontroliuoja savivaldybės paskirtas pastato administratorius ar bendrijos pirmininkas.

Šilumos punkto priežiūros paslaugas gali teikti tiek fizinis, tiek juridinis asmuo, tiek pati namo bendrija. Tačiau visais atvejais pasirinktas prižiūrėtojas privalės gauti Valstybinės energetikos inspekcijos patvirtintą atestatą. Jei namo bendrija norės punkto prižiūrėtoju pasirinkti vieną iš namo gyventojų, pastarasis turės kreiptis į minėtą inspekciją dėl atestacijos.

KAIP TAUPYTI ŠILUMĄ?

Mokesčiai už šilumos energiją sudaro iki 80 proc. visų būsto energijai skirtų išlaidų, todėl labai svarbu atkreipti dėmesį į jos taupymą. Šilumos energija reikalinga ne tik tinkamos temperatūros patalpose palaikymui, bet ir šilumos nuostolių kompensavimui. Todėl šilumos suvartojimą daugiabučių namų ir kitų pastatų šildymui apsprendžia pastatų būklė. Jeigu Jūsų buto kvadratinio metro šildymui suvartojamos šilumos kiekis per mėnesį yra 25 kWh ir daugiau, rekomenduojame rimtai apsvarstyti galimybę renovuoti pastatą, nes tai yra vienintelis kelias ženkliai sumažinti šilumos nuostolius.

Daugiau informacijos apie pastatų atnaujinimą: [būsto atnaujinimas](#)

Jeigu Jūs gyvenate daugiabutyje ir mokate už dalį viso namo suvartotos šilumos, nerenovavus namo šilumos kaštus galima būtų mažinti atliekant smulkius šilumos mazgų pagerinimo darbus:

Izoliuokite šilumos mazgo elementus. Labai dideli šilumos nuostoliai patiriami, kai neizoliuojami ar tik iš dalies izoliuojami vamzdynai, vandens rezervuarai bei sklendės, čiaupai, ventiliai ir kita šilumos mazge esanti armatūra. Elkitės rūpestingai ne tik savo gyvenamosiose, bet ir pagalbinėse patalpose.

Esant galimybei, automatizuokite šilumos punktą. Įdiegus automatizuotą šilumos punktą įmanoma ženkliai sumažinti šilumos vartojimą pastate, nes sistema, patalpose automatiškai palaikydama vartotojo pasirinktą patalpų temperatūrą, reaguoja į lauko temperatūros pokyčius ir, esant aukštesnei lauko temperatūrai į radiatorius tiekia žemesnės temperatūros karštą vandenį.

Tinkamai suregulavę šilumos punktą, sąskaitas už šildymą galite sumažinti bent 15 procentų. Automatizuoto šilumos punkto daugiabutyje elektroninio reguliatoriaus pagalba galima nustatyti tokį šilumos režimą, kad, pavyzdžiui, nakties metu į radiatorius būtų tiekama mažiau šilumos, būtų žemesnė ir karšto vandens temperatūra.

Gyventojai už šilumos ir karšto vandens sistemų priežiūros paslaugas kiekvieną mėnesį atsiskaito su prižiūrėtoju (ar namą administruojančia įmone) ir turi teisę reikalauti iš jo kokybiškų paslaugų - šiuo atveju šilumos mazgo įrenginių tinkamos techninės būklės palaikymo ir optimalaus gyventojų poreikius atitinkančio energijos vartojimo grafiko nustatymo automatizuotame šilumos punkte.

Jeigu elektros vartojimą galite sumažinti racionaliai ją vartodami, šilumos vartojimas, deja, daugiausia priklauso nuo pastatų, kuriuose gyvename ar dirbame būklės. Todėl kompleksinis pastatų atnaujinimas yra neabejotinai geriausias sprendimas, suteikiantis visas galimybes efektyviai vartoti šilumą ir gauti mažesnes sąskaitas. Tačiau, kol namas bus renovuotas, pasirinkite priemones, kurias įdiegus sąskaitos už šildymą sumažės nedaug, bet pagerės jūsų gyvenamo sąlygos:

Užsandarinkite langus. Plyšius tarp stiklo ir lango rėmo bei tarp lango rėmo ir sienos užsandarinkite silikoninėmis ar kitomis izoliacinėmis medžiagomis. Sandarinti reikia ne tik lango rėmus, bet ir stiklą. Jei tinkamai sandarinti langai, būstas bus geriau apsaugotas nuo šalčio, skersvėjų ir gatvės triukšmo, o kambaryje temperatūra pakils.

Istiklinkite balkonus ir lodžijas. Jų stiklinimas sumažina šalto oro skverbimąsi į butą, todėl oro temperatūra gretimame kambaryje lieka normali ir vėjuotą dieną, be to, pagerinama garso izoliacija. Balkonuose ir lodžijose įrenkite medinės grindis ir po jomis paklokite izoliacinės medžiagos sluoksnį.

Būsto šildomose patalpose už radiatorių įrenkite šilumą atspindinčius ekranus, kurie atspindi iki 90 % infraraudonųjų spindulių ir sąlygoja patalpos oro temperatūros padidėjimą 1 – 2°C. Pritvirtinus lentyną virš radiatoriaus, šilto oro srautas nukryps į kambario vidų, užuot kilęs tiesiai iki lubų.

Didelių gabaritų baldus statykite prie išorinių sienų. Neužstatykite radiatorių baldais ir dekoratyvinėmis grotelėmis. Neuždenkite radiatorių užuolaidomis. Tai trukdo šilumai sklirti į kambarį.

Patalpas vėdinkite kelis kartus per dieną pilnai atidarius langus ir sudarius trumpalaikį skersvėjų, kuris pakankamai išvėdintų patalpą, padėtų išvengti drėgmės ir kvapų kaupimosi. Geriau vėdinti intensyviai, bet trumpai, negu vėdinti ilgą laiką. Išeidami iš kambario uždarykite langus ir orlaides. Tai leis namuose palaikyti pastovią temperatūrą. Prieškambario, laiptinės ir kitų šaltų patalpų duris laikykite uždarytas.

Saulėtomis rudens/žiemos/pavasario dienomis atitraukite užuolaidas ir žaliuzes – leiskite saulės spinduliams apšviesti ir pašildyti Jūsų būstą.

Kondensaciniai šildymo katilai

Pastaruoju metu vis plačiau plinta kondensaciniai šildymo katilai. Įprastuose katiluose dūmų temperatūra būna pakankamai aukšta (130-200 °C), kad būtų viršijama rasos taško temperatūra. Tai reiškia, kad degimo metu susidarę vandens garai, tuo pačiu pavidalu su dūmais išmetami į atmosferą.

Kondensaciniuose katiluose dūmai atvėsunami, kad juose esantys vandens garai susikondensuotų ir iškristų vandens lašais. Šis kondensavimosi procesas vyksta katile. Vandens garams kondensuojantis, išsiskirianti šiluma panaudojama ir todėl kondensacinių katilų naudingumo koeficientas yra 6–10% didesnis už įprastų katilų.

Tačiau reikia atkreipti dėmesį, kad toks katilo efektyvumas pasiekiamas, kai gaminama žemesnės (40–60 °C) nei įprasta (80–90 °C) šilumnešio temperatūra. Todėl geriausiai kondensacinis katilas bus išnaudotas, jeigu pastate įrengiama grindinio šildymo sistema.

Šilumos siurbLIAI

Per vasarą žemės paviršiaus, vandens telkinių sugerta ir sukaupia saulės šiluma bei žemės gelmių šiluma gali būti naudojama kaip šilumos šaltinis pastatuose. Tam naudojami šilumos siurbLIAI.

Šiluma išgaunama iš grunto, gruntinio vandens, vandens telkinių, atmosferos oro, nuotekų, ventiliacijos sistemų oro ir kt. Šiam procesui naudojama elektros energija (siurbliams, kompresoriams, kt.), o rezultatas – apie 2,5–5,5 karto didesnis kiekis šilumos, tiekiamos į šildymo sistemą. Norint gauti pakankamai šilumos ir užtikrinti gerą sistemos darbą, svarbu tinkamai parinkti šilumos šaltinį ir įrangą. Didžiausias šilumos siurblio naudingumo koeficientas pasiekiamas, kai ruošiamas kuo mažesnės temperatūros – iki 35 °C šilumos nešėjas.

Termostatai

Naujos statybos pastatuose arba atnaujintuose (kur buvo modernizuota šildymo sistema) pastatuose ant radiatorių montuojami termostatai – prietaisai padedantys reguliuoti patalpos oro temperatūrą. Radiatorių termostatą sudaro ventilis, ant kurio sumontuotas termostatinis jutiklis. Gyventojams tada žymiai paprasčiau reguliuoti temperatūrą: tereikia nustatyti radiatorių termostatą ant norimos temperatūros, pasukant termostato žiedą; pavyzdžiui, maždaug ties 20 °C svetainėje, apie 17 °C miegamajame ir t.t. Radiatorių termostatas palaikys tokią temperatūrą iki to laiko, kol termostato nustatymai nebus pakeisti.

Deja, bet pastatuose kur nėra individualios šilumos apskaitos galimybių, o sąskaita už suvartotą šilumą yra skaičiuojama pagal būsto plotą, tokie termostatai neduos jokios apčiuopiamos energetinės ar ekonominės naudos.